

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Temperantia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

refrenat à maxime allicientibus. Sed est virtus generalis communiter. secund. B. Thom. 2.2. q. 141. art. 1.19.

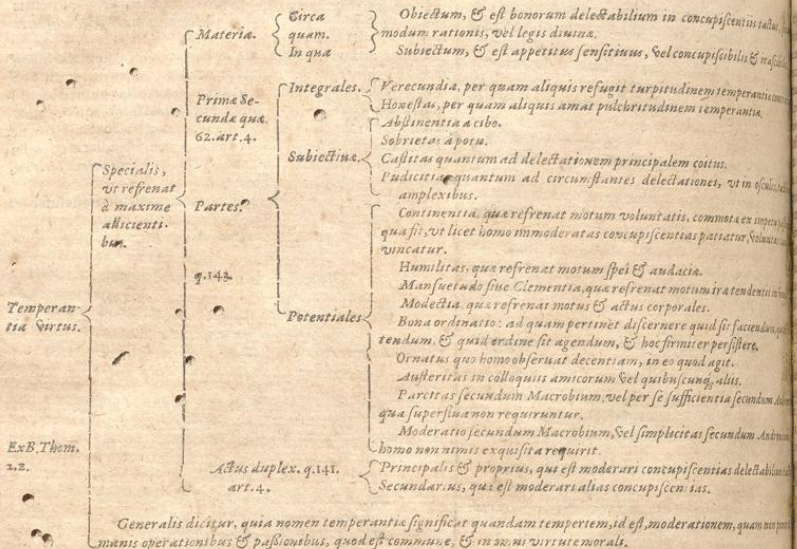
Temperantia, inquit Arist. virtus est de concupiscibili nascens parte. ob quam animi turpibus non subiciuntur voluptatibus.

Temperantia proprium est, corporis voluptates non suspicere turpibus; voluptatis vis nequaquam cupidam esse, ac iustam etiam veteri licentiam, componi; animo in pruis, ut in magnis, quæ ad vitam humanam pertinent, rebus. Ad temperantiam vero accedit animi compositio, munditia, verecundia, reverentia.

Temperantia est ratio in libidinem atq; in alios non virtus animi firma & moderata dominatio. Cuius virtutis temperantia & insensibilitas. Græce εὐσέβεια vocatur.

Temperantia est affectio docrens & cohibens appetitum que turpiter appetuntur. D. Aurelius Aug. de lib. arbitrii moribus Ecclesie dicit, munus temperantie esse in cohibendo dandi; cupiditatibus, quæ nos à recto & bono accerunt. Cuius est, contemnerre omnia corporales illecebras, laudabilem.

¶ D I V I S I O.

Partes temperantia sunt. Mansuetudo, Liberalitas, Grauitas, Tristitia, Severitas, Verecundia, Vibrietas, Amicitia, Benevolentia, Concordia, Amor, Pax, Continentia, Clementia, Pudor, Castitas, Pudicitia, Honestas, Moderatio, Taciturnitas, Frugalitas, Parsimonia, Bonitas, Punitas siue Innocentia.

Mansuetudo est verborum suauitas, erga aliquos lenitatem mentis ostendens, morumque facilitas, obuique voluntatis suæ in aliquem offensio. Cuius extrema, Iracundia immobilis.

Partes mansuetudinis sex sunt. Comitas, est cum animi verborum suauitate, quadam voluntus hilaritate, non grauate aliquid se agere aut acturos ostendunt, aut pollicentur.

Benignitas, cum animi excitantur ad facile excipiendum, quæ ab aliis dicuntur. Hinc Plautinum illud: Mihi ad argumentum hoc enarrandum est comitas si ad auscultandum vestra erit benignitas: quum benigne alicui operam nostram præstamus planeque iuuamus. Cuius contrarium Maliginitas.

Facilitas, est animi quædam iugunitas, qua sese submitunt ac quiescuntque alterius sententiæ, nihil elatum de se significantes. Cuius contrarium est Peruicacia.

Humanitas est qua animi, humana id natura postulante, erga omnes iuuandos aliqua in re commouentur, præsertim quos vident calamitosos: Cuius contrarium, Inhumanitas, tum etiam insolentia. Est tamen etiam videre vbi humanitas pro eruditione sumatur: quod dicitur proprium sit hominis.

Humilitas est, qua animi, vbi expedit, honestumque sit, tum verbis, tum corporis gestu prudenter se suaque submitunt nihil de se aut arroganter acti, aut dici volentes. Cuius contrarium, Superbia.

Tranquillitas est qua mites & sedati ab omni perturbatione animi sunt, sumpta translatione à fluctibus. Cuius contrarium est Atricitas vel fluctuatio.

Liberalitas virtus est, ingenie, vbi honestas exigit, impendens. Liberalitas, inquit Aristot. est delectum pecuniarum in rebus laudabilibus adhibere. impensas, vbi decet postuler, infumere: auxilium ferre, vbi res postuler, non aufere, vnde non decet. Est autem inquit, liberalis amictu mundus non laurus, & domicilio ornatus, & preparatus ciuicæ, quæ honesta, quæque viuendo hauritatem habeant, vnde etiam nulla expectetur utilitas: qui alit animalia, vbi de capitur animus delectatione, aut aliqua nascatur admiratio. Liberalitatem computatur humilitas, benignitas, humanitas, &

esse misericordem, amicitiosum, hospitalem, honestum, amatorem: denique ad sumptum facendum vbi & quando necesse sit, nihil grauate laentes sibi libere obsequium ius extrema, Avaritia & Prodigalitas. Partes autem, Punitas de qua supra dictum, munificentia, honestas, benevolentia, continentia. Græcis appellatur εὐσέβεια, Egregium librum de liberalitate scripsit Iohannes Pontanus ad Atilium Simerum. Vnde autem in eogana recte pecunia.

Partes Liberalitatis sunt quatuor. Munificentia est, qua animi, vbi & quando opus est, & quibus contentis, erogant munera. Cuius extrema, Parsimonia.

Hospitalitas est, quum vltro & mihi & humano in dolo nullo nostro aliter conuoluo hospites accipimus. Cuius extrema, Hostilitas & Prodigalitas. Partes autem, Punitas de qua supra dictum, munificentia, honestas, benevolentia, continentia. Græcis appellatur εὐσέβεια, Egregium librum de liberalitate scripsit Iohannes Pontanus ad Atilium Simerum. Vnde autem in eogana recte pecunia.

Munificentia est, qua animi, vbi & quando opus est, & quibus contentis, erogant munera. Cuius extrema, Parsimonia.

Hospitalitas est, quum vltro & mihi & humano in dolo nullo nostro aliter conuoluo hospites accipimus. Cuius extrema, Hostilitas & Prodigalitas. Partes autem, Punitas de qua supra dictum, munificentia, honestas, benevolentia, continentia. Græcis appellatur εὐσέβεια, Egregium librum de liberalitate scripsit Iohannes Pontanus ad Atilium Simerum. Vnde autem in eogana recte pecunia.

Beneficentia est, qua mitis animus ad cuius beneficiam mouetur, Cuius extremam vel contrariam est Malificentiam, qui et vitio alligatur, maleficus appellatur. Græcis vocatur εὐσέβεια: dicta quod aliis benefaciendo proficit.

Abstinencia est, qua inducuntur animi, vbi aliter rebus. Cuius contrarium, Rapacitas. Vel, est secundum cohibito gula, luxurie, cupiditatis, auaritie, ambitiosæ fluctuatis. Græce εὐσέβεια.

Gracitas est, per quum loco, tempore, ac persone animi sententia inter morose aterni & delectationem veritatis, iam corporis ac sermonis habitum gerit cum dignitate. Cuius extrema, Morositas & Abiectio. Vbi Apuleius singit placentiam ipsius, tristitia, & seueritas: vel, Gracitas est firmitas ac constantia animi & in vultu, moribus, verbis, rebus agendis quædam fortas, Græce εὐσέβεια nominata.

Partes gracitatis dua. Tristitia est habitus sine totius corporis quidam (si quis qui) vultus, nec in secudis rebus gaudibus, nec in iustis, cunctis, in dolorem: nec in nullo tempore se immittit aut relendo, aut submitiendo. Cuius contrarium, Laetitia.

Seueritas est mentis quædam iusta duritia, & coactio factis, tam in se, quam in alios, prout res postulare moderatè delectum remittens, legibus nimium atrociter ostendit.

raretur, & qua etiam carere possent sine dolore, tum in morbos
 quæ, tum in damna, tum in dedecora incurrunt. Sæpe etiam
 legum, iudiciorumque pœnis obligantur. Qui autem ita frui vo-
 lunt voluptatibus, vt nullos propter eas dolores consequantur,
 & qui suam iudicium retinent, vt voluptate victi faciant id, quod
 sciunt non esse faciendum: hi voluptatem maximam adipiscan-
 tur prætermittenda voluptate: si dem etiam dolorem sæpe perpetu-
 untur, ne, si id non faciant, incidant in maiorem. Ex quo intelligi-
 tur, nec in temperantiam propter se fugiendam esse, temperantiam
 que expetendam, non quia voluptates fugiat, sed quia maiores con-
 sequatur. *Cic. l. 1. de Finib. bonor. §. viii.*

Temperantia constat ex prætermittendis voluptatibus corporis.
Idem l. 3. de Nat. deor.

Satius est securam vitam degere stramentis incubantem quam
 perturbationibus agitari, aur cum habentem cubile.

Gratia est habenda naturæ beatæ, quod ea que necessaria sunt,
 parabilla fecerit: quæ autem non facile parantur, minime necessa-
 ria. *Pythagoras.*

Septem sapientum Apophthegmata.

Modus optimus omnium.
 Genitorem oportet reuereri.
 Libenter audire quidem oportet, non quæuis tamen te-
 mere.

Linguam bene ominantem non maledicam, habere con-
 uent.

Virutis est proprium, iniustitiam odisse, pietatem custodire, ci-
 uibus optima consulere.

Cum vxore neque lites, neque blanditias, præsentibus aliis exer-
 cere conuenit. Famulos et ceteros castigaueris: si minus, ebrius
 se videberis.

Vxorem duc ex æqualibus: Si enim ex superiori familia duxeris,
 non affines tibi, sed dominos comparabis.

In diuite fortuna ne superbas: Pauper, non animo deicia-
 ris.

Ne quid nimis.
 Voluptatem fuge, parit enim tristitiam.

Secum monem obigna silentio: silentium autem occasione,
 Amicos non cito comparabis: quos autem comparaueris; non
 statim reueries.

Parere cum didiceris, imperare scies.

Deo Consule. Amicos cole. Quod noueris, non statim dic. Sci-
 ens tace. In tuos mansuetus sis.

Noles teptiam. Inter procula non multum loquere: delinques
 enim.

Ad amicorum conuiuia tardus accede: ad calamitates autem
 cito.

Nuptias frugaliter celebra. Bene ominare de homine mor-
 tuo.

Natu maiorem reuere. Curiosum in alienis oderis.

Iactura turpi lucro præferenda. Calamitosum ne irriseris.

Domum tuam guberna. Fac ne tibi lingua mentem præcur-
 rat.

Iracundia moderare. Impossibile ne desideres. In via non acce-
 leres pergendo, neque manum moueas: in finientis enim iudicium
 est. *Cleobulus.*

Mentiam sumptuosam quidem fortuna, frugalem autem tempe-
 rantia apponit.

Temperantia quæ iucunda sunt auget, & voluptatem maiorem
 efficit.

Patris temperantia maximum est liberis præceptum. *Democri-
 tus.*

Si quem efficere diuitem velis nihil pecuniarum adde, sed de cu-
 piditate detrahe. *Epicurus.*

Temperantia est, quæ in rebus aut expetendis aut fugiendis, vt rationem
 sequamur, monet, quæ animi pacem affert & eos quasi qua-
 dam concordia placat ac lenit. *Cic. l. de finib.*

Temperantia facit abstinentem, parcum, sobrium, modera-
 tum, pudicum, tacitum & verendum, hæc virtus si in animo
 habitat, libidines frenat, affectus temperat, desideria sancta mul-
 tiplicat, vitiosa castigat, omnia intra nos confusa ordinat, cogi-
 tationes prauas remouet, scientias inserit, ignem libidinosæ vo-
 luptatis extinguit, mentem placida tranquillitate componit & to-
 tam ab omni temper temperitate vitiorum defendit. *Prosper de vi-
 tis. contempl.*

Has tres virtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam, frugalitas
 est complexa. *Cic. 3. Tusc.*

Non potest temperantiam laudare is, qui donit summum bo-
 num in voluptate: Est enim temperantia libidinum inimica. *Idem
 3. Offic.*

In omnibus adhibendus est modus necessarius. Nam & gra-
 tia, si minima est & immodica, ita & mores, si multi ac varii: &
 verba, si perpetua & infinita, & obtundentia: & fama, si magna
 & inquietæ & inuidiosa sit: nec laudabilia nec vtilia sunt. *Gellius
 libro 4.*

Nihil tam æque tibi proderit ad temperantiam omnium re-

rum, quam frequens cogitatio breuis æui, & huius seculi
 quid facias respice mortem. *Sen. epist. 115.*

Nihil est tam præclarum, tanque magnificentum, quod
 deratione temperari desideret. *Max. l. 1.*

Nunquam fama periclitari sunt, qui temperantiam intem-
 feruare ceperunt. *Veget. l. 4.*

Magna pars libertatis est, bene moratus ventis. *Seneca
 stol. 114.*

Temperantiam exigit Philosophia, non potest. *Idem
 stol. 5.*

Frugalitas paupertas voluntaria. *Idem epist. 17.*

Frugalitas producere senectutem potest. *Idem epist. 99.*

Temperantia officium est, nequaquam proterere
 modestiam feruare: itaque, si conuenit, qui corpus deponit,
 Philosophia viuunt. *Plus. in Phædon.*

Hoc mihi videtur esse signum, ad quod proficiscens
 vitam debemus, omnia tam publica quam priuata ad
 rentes vt, iustitia & temperantia illi adsit, qui futura
 non autem cupiditatibus omnia sunt permitenda: quæ
 onari, inexplabile malum est, latronique more vitam
 in Cor.

Temperatis hominibus lex est Deus, intemperatis vero
 Idem l. de Legib.

Hoc modo versandum est in conuiuio, circumdæ
 quid ad tuum locum peruenerit, manu extensa modeste
 si præterierit, noli retinere: si non dum appropinquauerit
 appetitum extendas: sed expecta donec ad te uenerit
 nimo ad diuitias, magnificentias, & nuptias affici debet
 conuiuio dignus. *Ephernus.*

Socratis admirabilem doctrinam approbare debemus
 etiam ex viti metri iubeat: non enim immensas possessiones
 vocabat: sed tantum, quantum requiritur ad vitam ducendam
 uebatur autem ne iudicio falleretur, & eos pauperes, non
 sessionis, sed animi penuria laborarent, existimauimus. *Idem
 seu Xenophon in fragm. epist.*

Qui te a corporis voluptatibus abstinere, & coque ipso
 temperans: qui id in oleste acerbique fert, is intemperans
 est. *Arist. Eth. l. 2. c. 3.*

Et temperans voluptates fugit, & prudens sequitur
 dolore vacat: non quod voluptatem efficit. *Ephernus, libro
 cap. 11.*

Ex eo temperantes efficiuntur, quod & nos a voluptatibus
 nemus, & cum illi sumus, ab eis facillime abstinere possumus.
Ephernus. c. 2.

Temperantia intemperantia, & insensibilitatis modum
 Lib. 1. Mag. Moral. c. 11.

In voluptatibus & doloribus, non omnibus quidem, sed
 pus pertinentibus, iisque potissimum quæ tactu percipiuntur,
 nus etiam in doloribus modus est temperantia: nimum
 rantia. *Arist. l. 2. Eth. c. 7.*

Est præclarum officium & opus, ab ea que aliena sunt
 nere se propter temperantiam. *Lib. 2. de Reipub. c. 3.*

Hæret in voluptatibus corporis temperantia necesse est
 men omnibus. Qui enim delectantur iis, quæ sub aspectu
 itemque iis quæ subiecta sunt odorati, nec tamen quibus
 bus gaudent, quæ subiecta sunt auditioni temperantes
 nisi improprie. *Lib. 3. Eth. c. 10.*

Cupiditates malæ & vehementes non existere in temper-
 Lib. 7. Eth. c. 2.

Temperantis voluptates sunt quædam proprie. *Lib. 7. Eth.
 cap. 11.*

Temperantia & iustitia & in negotiis gerendis necessaria
 & in otio, potiusque otiosos & quietos attingit. *Lib. 7. de
 cap. 15.*

Temperantia est per quam, ita vt lex præcipit, domi-
 ditates habentur: cui intemperantia aduersatur. *Lib. 1. de
 cap. 9.*

Σοφροσύνη, id est, temperantiam hoc appellamus
 σώφρων τῶν ὁρέων, id est, quasi seruantem prudentiam.
Eth. c. 5.

Debet in moderato viro & temperante rationi congruentem
 animi, quæ cupiditatum est sedes. *Arist. l. 3. Eth. c. 12.*

Appetit temperans quæ decet omnia: & quem admodum
 ratio præcipit. *Ibid.*

Temperans quis appellatur, propterea quod nec se priuare
 preare doleat, nec abstinere. *Lib. 3. Eth. c. 11.*

Versantur in iis voluptatibus omnibus temperantia
 rantia, quarum reliquæ sunt participes animantes. Itaque, belluina
 belluinaque: esse constat: cuiusmodi sunt quæ gustata ratiocipi-
 piuntur. *Eth. l. 3. c. 10.*

Temperans si cum homine stupido conferatur, intemperans
 cum intemperante, nullius sensus videbitur participes. *Idem
 cap. 8.*

Nec temperantes belluas dicimus, nec intemperantes
 metaphoram: etiam si aliud animantium genus alio percho-
 lantia, contractatione, & libidine omnia vorandi. *Eth. l. 3. c. 10.*

SENTENTIAE HISTORICAE.

quam suam ipsius temperantiam ostenderet, faciebat, vt...

temperantiam & iustitiam homines se minus mutuo laedent...

temperantiam nulli esse inuicem. Tacit. Annal. l. i. u.

temperantiam in omni fortuna viri moderati ferunt, neque...

temperantiam, ac ciuitas, id regnum aeterno in gradu facile steterit...

temperantiam in animam adfectionum expertem ius habeat: non...

temperantiam maiores sunt, quoque magis nos commouent, eo...

temperantiam in corpore solutus non egebit, illa contemne...

temperantiam in foro vendentes, alios ementes contemplantur, illi...

temperantiam in tantum execrabatur, vt diceret se...

temperantiam contra faciles, & quae sufficiant necessitati, temperantiam...

temperantiam homini vitam agere animo vt plurimum...

temperantiam in quibus fortuna (in quibus) apponit, frugalem...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

temperantiam in corpore vt dicitur preparatum & compositum...

Diogenes, indignum esse aiebat athletas & citharodos ventri...

Antiphon, Qui turpia, inquit, sed cupiuit, neq; attigit, is non est...

Isaas, Sacrificium maximum iudicabat, vitam quotidie modestam...

Iamblichus, Temperantia, inquit, cum exterminet a nobis quicquid...

Anonymus, Temperantiam esse dixerunt animae partium mutuum...

Demosthenes, Nullum homini malum accidere posse affirmabat, qui...

Aeschines, Temperantis viri vitam tam puram tanque sinceram...

Agellianus, Quod ad corporis curam attinebat, nulla in te melius...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Plutarchus, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

SIMILITVDINES.

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

Chrysostomi, Quot curam canum habent, ne plus quam expedire...

ADAGIA.

Zenone moderatior Zimonsis nequitia...

Zenone moderatior Zimonsis nequitia...

Zenone moderatior Zimonsis nequitia...

Zenone moderatior Zimonsis nequitia...

Zenone moderatior Zimonsis nequitia...

Zenone moderatior Zimonsis nequitia...

Zenone moderatior Zimonsis nequitia...

Zenone moderatior Zimonsis nequitia...

Gregorius fuisse, et crudis duntaxat vesceretur, ac paulo pratenus referretur.

Philosophari. Qui sententias serias dicunt, Græci dicuntur φιλοσοφῶν. Philosophari pro temporare affectibus, & aduersus res acerbas infractio esse animo.

EXEMPLA PROFANA.

Ægyptiorum sacerdotum mores præparci in victu, ac frugibus vesceretur, carnis abstinere, potum illi fons tribuit. Castus in matrimonio vixit, in coëbata Damam suam filiam ad virginis virtutem induxit. Laert.

Democritus philosophus Mædriani tempore, in peraliam animi doctes vitam quoque continentissimam egit. Valer. lib. 15. An. throp.

Cleomenes Leonide F. ut in coniugio cum Agiade Agidis fuit faccessor: ita quoque studiorum imitator, luxus & voluptatis omnis hostis. Theat. 2. v. 10.

Numa Pompilius secundus Rex Romanorum vitam egit frugalissimam: otio non ad voluptatem & delicias, non ad quietum: sed ad Deorum immortalium cultum, & ad ipsorum naturam, quantum poterat, cognoscendam, utens. Plut.

M. Caronis abstinence testis Epirus, Achaia, Cyclades insule, maritima pars Asia, prouincia Cypri: vnde cum pecunie deportandæ ministerium sustineret, tam auctum animum ab omni Venere, quam à lucro habuit, in maxima virtusque temperantiæ versatus materia. Val. l. 4. c. 5. Plut. in eius vita. & Florus in Epitome.

Tacitus vir consularis, senex & grauis, factus est Roman. Imp. omnium assensu: vir temperatus, sobrius, & librorum lectio intentissimus, frugales mensulas holiculis, & leguminibus Pythagoricis instructas, multo lautiores esse dicebat, quam Milesiorum sumptuosa fastidia. Guido Bituricensis.

Alexander inuicti cognomen affecit Diogenis temperantiæ vine cupiens, ad eum in sole sedentem accessit, admonens ut si quo egeret, indicaret. Mos, inquit, de cæteris interim velim ut sole mihi non obstes. Quamobrem facilius Darium armis quam Diogenem diuitiis vicit.

Epaninonda fama motus Artaxerxes Persarum Rex, cum sibi amicum eum facere cuperet, Diomedem cum quinq; talentis ad eum misit, qui ducem hac de re compellere non ausus, iuueni cui dam munus tribuit. Epaninondas autem vix auditis verbis primis, Diomedem vocari iussit, dixitque sibi pecunia opus non esse: quoniam si de bona re apud Thebanos eius opera desideraretur, semper eam sine premio facturus esset. Quod si mala foret, totius orbis aurum, ut ab ipso obtineretur, non effecturum.

Socrates neque in vita neque fuit, quin vno semper eodemque vultu visus est. Mirum videri potest quod eximiam illam animi temperantiã, neque nuptialis lætitiã variare potuit, neque tristitia illius dici quo venenum hausit.

Alexander cum Darii hostis coniugem omnium sceminarum, que atarilla florebat, pulcherrimam, filiaque cum castis cepisset: tam sancte penes eas se habuit, quam forores ac filias ac postremo filiam vnam sibi iunxit matrimonio.

Apollonius Tyaneus diuitias non ambiens, scientiæ cupidus, pecunie continens inter epulas abstemius & sobrius, aquam semper bibit neglecto vino. Dicebat enim potores aqua leniorem fontem capere neque vertiginem vllas pati & facilius conspiciere per omnia vaticinationem.

Temperantissimus Iulianus Imperator fuit, qui mortua Helena coniuge quamquam iuuenis admodum, multos annos in celibatu, absque villo Venere commercio egisse creditur, capraque in Perside vrbe Maiozanalacha, in qua formosæ permulte mulieres erant, non modo nulla abusus est, verum, ut conuentior esset, ipsarum quoque conspectum effugit.

EXEMPLA SACRA.

Ioseph, Iacob patriarchæ filius, iuuenis omnium temperantissimus, à Mose diuino scriptore graphice depingitur, Genes. c. 39. 42. 45. 50.

Moses toto gubernationis suæ curriculo exemplum est miræ temperantiæ: Vide Exod. 14. 13. 15. 25. 16. 8. 18. 24. Num. 11. 29. 12. 3. 13. 14. 15. 16. 22. 45.

Iob patriarchæ temperantiã, præsertim c. 29. 31. elegantissime descripta legitur. Samuelis item 1. Sam. 14. 1. 3. 4. 2. Sam. 11. 29. 12. 3. 13. 14. 15. 16. 22. 45.

His adiungimus Paulum Apostolum, cuius temperantiã præsertim innumeris testimoniis approbatur, teste Luca in Actis Ap. Ex historia Eccl. pauca quædam exempla subicere libet, aliis fere innumeris omittis.

Gregorius, cognom. Thaumaturgus, quum pro consuetudine Alexandria Ægypti cum doctis atque delectis viris, in habundantia cum illis exerceret, meretrici accedit inepus gelibus formosissimis, & molliem luxumque præ se ferens, atque per conuicia mercede fraudatam esse conquebatur. At cum illi Gregorius puritatem & continentiam non ignorabat, indignatus aduersus meretricem commoueretur, ipse neque vni potestus est cum iis qui ipsius nomine stomachabantur, neque huimodi dixit, cum calumnias premeretur, quale pronuntia esset eum, qui grauior molesteque rem ferret: non tamen cauauit, non iurcirando probum ab se reiecit, non multum qui hæc aduersus eum machinati erant, conuicia, sed facta sedata voce, conuersus ad quendam familiarum. Hæc ut mæra ei pecuniã, ne diuitis importunitate sua propolentis tractatum conturbet. Quum autem is, cui hoc inuicem meretriciã fecerat, quantam pecuniã ab illo potest moram omnem adnumerasset, atque ab laiciis & proceribus aduersus sobriam & continentem infidie pertrahatiam in manibus illius infamis lucrum esset: tunc diuitibus Gregorii contentia probatur, & æquium calumnia. Simul eum atque manu pecuniã accepit, spiritu infestissimo correpta, fremituque immanti atque ferali, diuerso a vobis sono ingemiscens, collabitur prona in medio cetero congregato spectaculo horrendum atque terribile præsentibus reuerentium & capillus, quem suis manibus velabat, dilata crura, & oculus inuerti essent, & os spumas emittere. At tunc dæmonio suffocari desit, quum magnus ille Gregorius eum inuocasset atque placasset. Gr. Nilianus in vita Gregorii t. 1. c. 1.

Alia quæ sub iocibus exempla ex Socrati hyst. Eccl. lib. 1. sumpta sunt, quæ veterum Christianorum ab impietate, crudelitissimamque Gentilium societate segregatorum, & in solitudine viuentium, temperantiã laudabilem produnt. Nunquam se ipsum nudum aspexit, dicere solitus turpe est, se suum ipsum corpus nudum contempleri. Per interitum dum comedere solebat, atque cuidam interroganti cur non respondit, se in cibo sumendo non quasi opus facere, sed per uacuum quiddam. Item, ne animus, inquit, dum comeditur voluptate corpore. Maacrus ergo illos qui in iugressum uenirent reuerentiam reuerentia temperantiã. Enagyrius, inquit, quendam monachum dixisse Aristoteli: remque victus rationem, eamque semper qualiter obsequere charitate iungeretur, monachum breui ad portum uacuitate ab omnibus animi perturbationibus perducitur. Nam in ipso meridie articulo siti vehementer oppressus, uinum accedens, aquam postulat, qua sitim leuaret. In huiusmodi (inquit) contractus esto. Nam multi qui uel terra uacant, uel nauigio mare transmittunt, sunt ista quædampetitio. S. Almo, auditu patris obitu, nuncium sic alloquitur, compellauit. Define loqui blasphemias: nam patet meum mortalis. P. Ambo, vir illiteratus, ad quendam accedens, diceret, & cum primum uersum Psalmi trigimesimo octauo nempe, Dixisti, custodiam uias meas, ut non delinquam in mea, secundum audire noluit, sed dicens, Vnus hic in me sufficit, si modo cum re ipsa & opere dicere potueris. Illi uersum docuisset, quærenti quod per integrum semestrem esset discipulum. P. Ambo respondit, se uersum Psalmi monachum didicisse. Longo dein ætatis spatio percursu, eundem & notantanti uersum didicisset, respondit, se decem & nouem integris uix didicisse eum opere explere. Et hæc quidem ex de uariis temperantiæ speciebus referret Socrates. hystoria Eccl. lib. 1. c. 1.

HEROGLYPHICA.

In facis nostrorum literis id erat temperantiæ signum, salutari uictima lumbos eximi, mos erat, tanquam uisus in 10, propter concitandam libidinis uictimam, semineper coeunt uino autem præcepto lumbos præcingi iubetur, cum solennia ferimus, quæ tunc temporis instituta sunt, cum ex Ægypti captiuitate, hoc est, ex uoluptatum & deliciaribus, agnum, puritatem edere admonetur, Sc in castissimum uictu dicuntur. 10. Pierius, lib. 34.

Sacræ literæ temperantiã & moderationem significat, gulum & zonam, qua fluxu animorum cupiditates cœcæ luxuriantia compescuntur, & modus denique imponitur. 10. br. 40.

Heroglyphicum cubiti vna cum frano manu præterit, rantiã præ ferret. Idem 136 & 48.

Caprificus fuit etiam Ægypti temperantiæ symbolum, quidem collo tauri quantum libet laici uentis allegata, animal, citre minime peccat, sed lasciuia eius atque petulantia, quæ inhibita eum obtemperantem reddit, neque quæquam dicitur, huius facere idem 152.